

by byl odložen výkon povolené exekuce zájmem, uschováním a prodejem svršků. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud nařídil výkon exekuce. **Důvody:** Dle §u 10 (4) cís. nař. ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák. pohledávky z právních jednání dlužníka a vyrovnávacího správce, na jeho místě jednajícího, která jsou jim dovolena podle ustanovení vyrovnacího řádu k dalšímu vedení obchodu, nejsou dotčeny vyrovnacím řízením. Takovou pohledávkou jsou útraty, vzešlé vedením sporu za vyrovnání, a není tudíž zákonné překážky, aby exekuce pro ně povolená nebyla vykonána.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Ze spisů je zjevno, že vymáhající věřitel dobývá exekučně útraty, které mu byly jako žalovanému, zvítězivšímu ve sporu s nynější dlužnicí, přiřčeny soudy první a druhé stolice. Útraty tyto staly se samostatnou pohledávkou teprve, když byly pravoplatně přisouzeny rozsudkem odvolacího soudu ze dne 24. září 1924. Je-li nesporno, že vyrovnávací řízení o jmění dlužníka bylo vyhlášeno dne 18. srpna 1924, vznikla vymáhaná pohledávka až po zahájení vyrovnávacího řízení a jeho právní účinky ji nepostihují, takže lze k jejímu vydobytí vésti exekuci na movité jmění dlužníkovu bez ohledu na vyrovnávací řízení, jak již správně odůvodnil soud rekursní.

Čís. 4774.

Má-li rozhodčí výrok podle §u 46 zákona o myslivosti pro Čechy ze dne 1. června 1866, čís. 49 z. zák. býti exekučním titulem, musí nejen právní moc, nýbrž i vykonatelnost býti potvrzeny rozhodci.

(Rozh. ze dne 4. března 1925, R I 176/25.)

Žádosti vymáhajícího věřitele, by byla povolena exekuce na základě rozhodčího výroku, vydaného podle §u 46 zákona o myslivosti pro Čechy ze dne 1. června 1866, čís. 49 z. zák., soud první stolice vyhověl, rekursní soud exekuční žádost zamítl. **Důvody:** Dle §u 54 odstavec druhý ex. ř. dlužno návrh na povolení exekuce na základě rozhodčího výroku (§ 1 čís. 16 ex. ř.) doložiti potvrzením rozhodčích o pravoplatnosti a vykonatelnosti rozhodčího výroku. Tomuto požadavku neodpovídá protokol ze dne 28. července 1924, na jehož základě se žádá o povolení exekuce, a pouhé potvrzení soudní kanceláře na téže listině, že proti rozhodnutí smírčího soudu honebního stížnost podána nebyla, nemůže tento zákonný požadavek nahraditi, neboť není jím prokázáno, že rozhodnutí smírčího soudu také řádně odpůrci bylo doručeno, jak to vyžaduje ustanovení §u 592 c. ř. s. odstavec druhý a 594 c. ř. s. odstavec druhý a že tudíž jest následkem nevznesení stížnosti zrušovací pravoplatné. Vzhledem k této zákonné podmínce, ku které jest soudu při vyřízení exekuční žádosti přihlídati, musila býti žádost exekuční zamítnuta.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Má-li rozhodčí výrok, vydaný podle §u 46 zákona o myslivosti pro Čechy ze dne 1. června 1866, čís. 49 z. zák. býti způsobilým exekučním titulem (§ 1 čís. 16 ex. ř.), musí nejen právní moc, nýbrž i vykonatelnost rozhodčího výroku býti potvrzeny rozhodci (§ 4 odstavec druhý poslední věta ex. ř.). Potvrzení tímto způsobem vyžaduje zákon bezpodmínečně a nelze je nahraditi jinými způsoby, jak snaží se dovolací rekurs dolíčiti. V tomto případě nevyhovuje však dovolávaný exekuční titul těmto formálním zákonným podmínkám (§u 54 odstavec druhý ex. ř.), pročež právem rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Čís. 4775.

Nárok na náhradu škody z dolování přísluší pouze poškozenému vlastníku, po případě jeho universálnímu nástupci.

(Rozh. ze dne 4. března 1925, Rv I 63/25.)

Nárok vlastníka pozemku proti těžařské společnosti o náhradu škody byl oběma nižšími soudy zamítnut, odvolacím soudem mimo jiné z tohoto důvodu: Bylo zjištěno, že žalobce se stal vlastníkem pozemku v době, kdy škoda dolováním byla již způsobena. Škoda z dolování stihá toho, kdo v době zálohu jest majitelem. Jeho singulární nástupce převezme pozemek ve stavu již poškozeném, a mohl by uplatňovati nárok náhradní pouze tehdy, když mu byl současně postoupen.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Nižší soudy správně odůvodnily, že nárok na náhradu škody, způsobené dolováním přísluší pouze poškozenému vlastníku, po případě jeho universálnímu nástupci a že žalobce jím není. (Viz Dr. Armin Ehrenzweig, System des österr. allgem. Privatrechtes, druhý svazek, § 403 str. 620.).

Čís. 4776.

Ručení zubního lékaře a u něho zaměstnaného zubního technika za vadné vsazení můstku.

Zákon ze dne 14. dubna 1920, čís. 303 sb. z. a n. vztahuje se pouze na zubní techniky, provozující samostatně živnost, nikoliv na zubní techniky, zaměstnané u zubních lékařů.

(Rozh. ze dne 4. března 1925, Rv I 66/25.)